

РЕШЕНИЕ

№ 1166

гр. София, 24.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 08.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4366** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.118 от КСО.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение №1040-21-370/08.05.2020г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане за трудова злополука №23762/28.02.2020г., издадено от длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като от установената в хода на разследването обективна обстановка се установява, че не са налице елементите на фактическия състав на чл.55, ал.1 от КСО. Не са обсъдени подробно протокол №9/16.12.2019г., както и обясненията на единствения свидетел на инцидента В. Т. С.. При второто посещение в „С. А. S/8“ Е. патрулт не е имал ново съобщение от сигнално-охранителната техника за този обект. Незаконосъобразно е позоваването от административния орган на квалификацията за причина на неработоспособността, направена в болничен лист, издаден девет месеца преди разпореждането на ТП на НОИ С. – град. Дадената в болничния лист квалификация е извън пределите на компетентност на съответната ЛКК и приемането ѝ е грубо нарушение на законовите норми. Пострадалият, в момента на настъпване на увреждането не е следвало да се намира в района на автокъщата и сервиз, стопанисван от „С. А. S/8“ Е. и се е намирал там в отклонение на служебните си задължения. Административният орган не е обосновал с надлежни доказателства наличието на причинна връзка между настъпилото увреждане и извършената работа в интерес на предприятието.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата.

Ответникът – директора на ТП на НОИ С. - град чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересовано лице С. К. И. не се явява и не се представлява.

Заинтересованото лице М. М. И. не се явява и не се представлява.

Заинтересовано лице Ц. К. И. не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от протокол №9/16.12.2019г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката от ТП на НОИ - [населено място], Д"ИТ"- [населено място] и [фирма], на 23.12.2018 г. около 20.30 ч. М. М. И. на длъжност „водач на автопатрул“, заедно с неговия колега В. Т. С., като дежурен автопатрул №1 са получили съобщение за автокъща и сервиз, стопанисван от „С. А. S/8" Е. [населено място]. Придвижили се до мястото, проверили обекта и рестартирали С. И. тръгнал да ходи до тоалетна, но получили следващ сигнал за кооперативен пазар и са отпътували на сигнала. След обслужване на сигнала охранителят помолил колегата му да отидат отново до „С. А. S/S" Е., за да извърши естествени физиологични нужди. На обекта слязъл от дежурния автомобил и се упътил към тоалетната. След излизане от нея, поради неосветеност, паднал в намиращия се в непосредствена близост канал за ремонт на автомобили от височина около 2 метра. Вследствие падането, при направените прегледи и изследвания са установени фрактури на ребра /VII, VIII, IX и X/ в ляво по средна и задна аксиларни линии, руптура на далака /съгласно епикриза ИЗ №11296/2018г. от ОАРИЛ - интензивен и ХО - общо хирургични, МБАЛ [фирма], [населено място]/. Извършена е оперативна интервенция - спленектомия, лаваж - дренаж. След направена консултация и уговорка с проф. Т., пострадалият постъпил в УМБАЛ „А.“, [населено място] за продължаване на лечението. На 12.02.2019г. лицето почива.

В хода на разследване на злополуката е представена заповед №11 от 05.12.2018г. на Управителя на Дружеството [фирма] във връзка с чл.237, ал.1 от Наредба №7 от 23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване /ДВ бр.88 от 08.10.1999 г./ В заповедта е упоменато: "Служителите при постъпване на нощно дежурство да получават ключ от офиса, намиращ се в [населено място], [улица], за ползване на санитарно-битови нужди". В заповедта липсва положен подпис на пострадалото лице, че е запознато. С писмо от 26.03.2020г. директорът на ТП на НОИ С. – град е изискал от управителя на [фирма] документ, удостоверяващ, че М. И. е запознат със Заповедта му №11/05.12.2018г.

В отговор на писмото от 26.03.2020 г. на ТП на НОИ-С. град до Управителя на [фирма], осигурителят е отговорил, че в приложения пътен лист са описани дежурствата на автопатрула за деня - 23.12.2018г. Автопатрулният екип подхожда по определения в плана за охрана маршрут, извършва проверките, докладва на дежурния диспечер и след неговото освобождаване се завръща на местостоянката и изчаква следващите указания. Осигурителят не е представил искания документ, че М. И. бил запознат със съдържанието на заповед №11/05.12.2018 г.

Назначената по искане на жалбоподателя съдебно – медицинска експертиза дава заключение, че М. М. И. е страдал от хронични, системни и прогресиращи заболявания: дългогодишна АХ /артериална хипертония/ с нейните усложнения като преживян миокарден инфаркт през 2007г., захарен диабет 2 тип неинсулинозависим, хроничен алкохолизъм, хронична бъбречна недостатъчност и метаболитен синдром. На фона на всичките тези заболявания болният преживява политравма, изразяваща се в руптура на далака, което става причина за оперативно отстраняване на органа и двойна фрактура на 8-10 ребра в ляво с дислокация на фрагментите на 8 ребро, което става повод за последващо възникване на хемоторакс и евакуация на 2л. хеморагичен ексудат след проведена торакоцентеза, поставен е на постоянна активна аспирация и изкуствена белодробна вентилация. Според вещото лице, И. получава силен травматичен шок, с който организъмът му не може да се справи и преодолее на фона на всички съществуващи системни хронични заболявания. Умира в резултат на полиорганна недостатъчност, като вещото лице е категорично, че ако не беше му се случил този инцидент, лицето не би изпаднало в това тежко състояние, от което не е могъл да излезе.

При така установените факти, Административен съд София – град, III-то АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган при спазване на административно-процесуалните правила, като административният орган правилно е приложил материалния закон.

Чл.55, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване определя трудовата злополука като всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт.

За да бъде определена настъпилата злополука като трудова трябва кумулативно да са налице всички елементи на фактическия състав:

1. увреждане на здравето, което се състои в накърняване на телесната цялост или функциите на човешкия организъм, кое е настъпило внезапно;
2. резултатът от увреждането да води до неработоспособност или смърт;
3. причинна връзка между увреждането и неблагоприятния резултат;
4. наличието на функционална връзка с извършваната работа, като връзката може да се прояви, когато увреждането настъпва през време на работа и във връзка с работата или когато увреждането настъпва по повод на работата.

В случая, от събраните доказателства се установява, че към 23.12.2018г. датата на злополуката, пострадалият е имал качеството на осигурено за всички социални рискове лице по смисъла на чл.4, ал.2, от КСО като работещ по трудови правоотношения в осигурителя [фирма]. Безспорно са налице първите два от елементите на фактическия състав, а именно - внезапно увреждане на здравето, довело до временна нетрудоспособност на осигурено лице, а по-късно и до смърт.

От заключението на вещото лице по назначената Съдебно – медицинска експертиза се установява по безспорен начин наличието и на третия елемент от фактическия състав на трудовата злополука – причинна връзка между увреждането и

неблагоприятния резултат – смърт на пострадалото лице. Смъртта на М. И. не би настъпила, ако не се бе случила с него злополуката на 23.12.2018г.

На последно място, наличието на функционална връзка с извършваната работа, срещу което в жалбата основно са развитите доводи, съдът намира, че също се установява от събраните по делото доказателства. Представената на лист 48 от делото Заповед №11/05.12.2018г., подписана от Управителя на [фирма], издадена във връзка с чл.237, ал.1 а от Наредба №7/23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване няма доказателства, че е била съобщена на пострадалото лице, работник във фирмата. Отбелязани на нея са девет имена, срещу които има положени подписи, липсва име и подпис на М. И., няма данни и за дата, на която лицата са се подписали. Освен това, видно от съдържанието ѝ: „Служителите при постъпване на нощно дежурство да получават ключ от офиса, намиращ се в [населено място], [улица] за ползване на санитарно – битови нужди“, заповедта не може да се изпълнява без съдействието на управителя или друго лице, което съхранява ключ от офиса, в който да се ползва тоалетна. Заповедта съдържа задължение едновременно за получаване, но и за предоставяне на ключ от офиса, а никъде по делото не се откриват данни, че за нощното дежурство на 23.12.2018г., на автопатрула на М. И. и колегата му В. Т. С. е бил предоставен ключ, за да могат нормално да ползват санитарното помещение на офиса. Във обясненията на С., как е уреден въпросът за ползване на тоалетна по време на дежурство изобщо не е споменато, което поражда известни съмнения по отношение действителната дата на издаване на заповед №11. При това положение, щом работодателят не може да докаже, че е осигурил минималните и елементарни изисквания за здравословни и безопасни условия на работното място – ползване на тоалетна по време на дежурство, то присъствието на пострадалия в автокъща „С. А. S/8“ Е. при второто посещение на 23.12.2018г., когато след излизане от тоалетната е паднал в канала на автосервиза, се явява през време и във връзка с работата, а увреждането е настъпило по повод на работата, независимо, че при това посещение патрулът не е имал ново съобщение от сигнално-охранителната техника.

Ето защо, злополуката попада в дефиницията на чл.55, ал.1 от КСО, а Решение №1040-21-370/08.05.2020г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане за трудова злополука №23762/28.02.2020г., издадено от длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО е законосъобразно.

Предвид изхода на делото на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл.24 от НЗПП, вр. с чл. 78, ал.8 ГПК, вр. с чл.144 АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение №1040-21-370/08.05.2020г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане за трудова злополука №23762/28.02.2020г., издадено от длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО.

ОСЪЖДА „Б. секюрити“ Е. да заплати на ТП на НОИ С. – град сумата от 100 /сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на РБългария.

СЪДИЯ: